

GLACIÄREN

Nr 3 1975

-PERSONALTIDNING FÖR GLACE-BOLAGET-

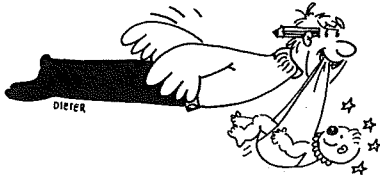
Ansv. utg. Carl G Svedin



DET LÅTER SOM EN SAGA....

En stjärna föds!

Ingen vet exakt hur det gick till. Vilken dag det hände. Vem som var pappa eller vem som var mamma. Stjärnor bara kommer till. Plötsligt, när man minst anar det.



Men ett vet man säkert. Nämligen att den lyckliga tilldragelsen skedde 1965. Alltså för 10 år sedan.

Det var säkert en mycket vacker, varm och solig dag som reklammannen Lars Mardell på Tessab Annonsbyrå kom upp till GB för att visa upp och presentera den alldeles nyfödda pajasen.

Från början hade väl ingen räknat med att denna lilla pajas skulle bli den superkändis han senare blev. Han var främst tänkt att på ett blygsamt sätt pryda ett emballage till en glass som skulle kallas för "Pajaspinnen".

I själva verket var det många som inte gillade den lilla pajasen speciellt mycket. En del rynkade på näsan och tyckte att han var en löjlig figur. Andra trodde att han skulle skämma ut både sig själv och GB. Någon sa att han bäst passade på cirkus och inte skulle komma till GB och spela pajas.....

Men tiden gick och ödet ville annorlunda.

Vår lilla pajas växte och blev större och finare och utrustades med ny hatt. Med blomma i. Han fick större näsa. Andrades om och om igen, utsattes för kritik och fick beröm.

Ack det var en hård tid.



Men så kom den stora chansen!

.....Och nu får GB-pajasen berättas sin saga alldeles själv.....

"Mitt stora genombrott kom säsongen 1965 när jag fick chansen att bli trottoarskylt och göra reklam för GB. Det blev en jättesuccé.

Oj, vad man blev omtyckt. Både bland små och stora barn.



Och bland dom som säljer glass. Dom tyckte att jag var den bästa försäljare dom någonsin haft. Visserligen tyckte en del poliser att jag stöd i vägen ibland och hindrade trafiken, skapade folksamlingar och väckte uppmärksamhet. Men det var ju mitt jobb.

MEN DET ÄR FAKTISKT SANT

Sen följde framgångarna slag i slag..... Jag har även spelat huvudrollen tillsammans med Lena Granhagen i en prisbelönt film som hette "Glassen heter GB".



1969 var jag med i en tävling "Cirkusleken". Dom som vann fick följa med mig på en resa till världens största cirkus i Amerika.

Om jag själv får skryta tycker jag faktiskt att jag har en medfödd känsla för reklam och jippon. Jag finns som uppblåsbar docka och som ballong. Jag finns i hundratusentals små och stora dekaler. Jag finns med i annonser, på skyltar av trä, plast och plåt.

På utställningar och på Gröna Lund finns jag till och med som 2 meter hög ljusskylt. Gissa om jag är vacker när jag lyser?

Det finns nog ingen som inte vet vem jag är.



Du har väl förresten sett min storebror?! Han är 2,5 meter lång och syns på 100 meters håll. Han jobbar med reklam vid alla stora vägar i landet.



Jag vill göra reklam för glass därför att alla som äter glass blir snälla, goa och glada. En pajas vill göra människor glada för ledsna människor är det tråkigaste jag vet. Då vill jag börja gråta.

Men idag är jag extra glad, för idag har jag födelsedag. "

Hälsningar från
GB-pajasen